

Reflexia k problematike fungovania spoločných obecných úradov v Slovenskej republike

Vladimír SLAVÍK, Róbert GRÁC, Michal KLOBUČNÍK

Abstract: *The main aim of communal reform as a part of the public administration reform is to create effectively functioning local government at the municipal level. It should be able to perform the functions and create conditions for further social and economic development. Cooperation between municipalities in the form of joint municipal authorities began to use the government practically in the preparation of public administration reform in the implementation of the transfer of responsibilities to municipalities and rural communities. The article reflects the present development system of joint municipal offices in 2003 - 2010.*

Keywords: *public administration, decentralization, communal reform, joint municipal offices*

Úvod

Spoločné obecné úrady založené na princípe dobrovoľnej spolupráce by mali zohrať významnú úlohu pri kvalitnom a kvalifikovanejšom výkone presúvaných kompetencií zo štátnej správy na samosprávu najmä v menších obciach. Menšie obce majú veľké problémy efektívne vykonávať pôvodné, ako aj prenesené kompetencie vzhľadom na nedostatok odborníkov a finančných prostriedkov. Jedným zo spôsobov riešenia problematiky malých obcí je vytváranie spoločných obecných úradov, ktoré predstavujú veľmi efektívny nástroj na zníženie výdavkov v samospráve. Spoločné obecné úrady zkladajú obce, ktoré pochopili skutočnosť, že vlastnou kapacitou všetky prenesené kompetencie zo štátnej správy na samosprávu nezvládnu, a preto sa dobrovoľne združili so susednými samosprávami. Cieľom tohto príspevku je analyzovať doterajší proces tvorby spoločných obecných úradov, jeho inštitucionálnu bázu a fungovanie SOÚ v rokoch 2003 – 2010.

Teoretické východiská komunálnej reformy

Problematika verejnej správy nadobúda multidisciplinárny rozmer, preto štúdium tejto problematiky nemožno chápať z úzkeho pohľadu, ale je potrebné vychádzať zo štúdií aj iných vedných disciplín ako je geografia. Z celého spektra odborných a vedeckých prác možno spomenúť niektoré najvýznamnejšie práce venujúce sa danej problematike, ako sú R. J. Bennett (1989) a jeho prínos k teoretickým otázkam organizácie verejného sektoru a reformy verejnej správy. Prenos kompetencií a lokálna úroveň samosprávy je predmetom prác viacerých autorov (Beechey, R., 1999, Dřízová, E., 2000, Lovaš, L., Fillová, D., 2000, Kosorín, F., 1999, 2003, Lovacká, S., 2006a, 2006b, 2009, Malíková, L., Miháliková, S., 1995, Surmánek, Š., 2000, atď.). Komunálna reforma ako súčasť reformy verejnej správy má za cieľ vytvorenie efektívnej miestnej samosprávy na úrovni obcí. Tá by mala byť schopná plniť funkcie a vytvárať podmienky pre ďalší sociálny a ekonomický rozvoj. V rámci komunálnej reformy je často diskutovaná problematika optimálneho počtu lokálnych jednotiek (Konceptia decentralizácie a modernizácie verejnej správy SR, 2000, Slavík, V., Bačík, V., 2007, Volko, S., 1995 atď.). Jedným zo spôsobov riešenia problematiky malých obcí je vytváranie spoločných obecných úradov na dobrovoľnej forme spolupráce, ktoré by mali zohrať významnú úlohu aj pri kvalitnom a kvalifikovanejšom výkone presúvaných kompetencií zo štátnej správy na samosprávu, najmä v menších obciach. Spoločné obecné úrady predstavujú veľmi efektívny nástroj na zníženie výdavkov v samospráve využívaný a overený vo viacerých európskych krajinách. Systém spoločných obecných úradov diskutujú vo svojich prácach J. Buček (1997), M. Hamalová, S. Prčová (2004), M. Hamalová, S. Papánková (2005), D. Tichý (2003), R. Ištók, R. Klamár, (2004), R. Ištók, J. Tej, (2004), V. Nižňanský (2005) a ďalší. Podnetným prínosom je práca V. Nižňanského (2005), splnomocnenca vlády SR pre decentralizáciu verejnej správy v rokoch 2002 – 2006, ktorý približuje dianie v oblasti prebiehajúceho procesu decentralizácie a reformy verejnej správy do roku 2005. Práca reflektuje problematiku regionálnych disparít v kontexte prebiehajúcej decentralizácie, prezentuje koncepčné materiály o decentralizácii, poskytuje

pohľad analytikov a verejnosti na proces decentralizácie a na záver rekapituluje proces decentralizácie v rokoch 1995 – 2005. Za nemenej dôležité považujeme aj viacero prác venovaných interkomunálnej spolupráci, ktoré prinášajú poznatky z fungovania interkomunálnej spolupráce v zahraničí (Steiner, 2003, Osterrieder, 2006, Kelly, 2006 a ďalší).

Inštitucionálna báza komunálnej reformy a tvorby spoločných obecných úradov

Problematika komunálnej reformy sa začína riešiť až na konci prvej dekády reformy verejnej správy v SR. Vtedajšia vláda SR poverila touto úlohou prvýkrát splnomocnenca a tento model sa zopakoval aj v dvoch ďalších vládoch. V rokoch 1998 – 2001 to bol splnomocnenec vlády pre reformu verejnej správy (V. Nižňanský), v rokoch 2002 – 2006 splnomocnenec vlády pre komunálnu reformu (V. Nižňanský) a v rokoch 2007 – 2010 splnomocnenec vlády pre územnú samosprávu (J. Turčan). Ich úlohou bolo vypracovať koncepcné dokumenty a navrhnúť konkrétne kroky realizácie komunálnej reformy.

V uvedených troch obdobiach boli prijaté viaceré dokumenty týkajúce sa komunálnej reformy. Prvým bola **Koncepcia decentralizácie a modernizácie verejnej správy SR (2000)**, podľa ktorej podmienkou pre prenos kompetencií na lokálnu úroveň samosprávy bolo vytvoriť sieť spoločných obecných úradov (SOÚ s kompletnou agendou, pričom dokument navrhoval dokonca 169 konkrétnych centier SOÚ).

V druhej etape bol prijatý dokument **Projekt decentralizácie verejnej správy na roky 2003 – 2006** a na diskusiu predložený materiál **Komunálna reforma (2006)**. V tretej etape bola spracovaná Koncepcia modernizácie územnej samosprávy v Slovenskej republike (2009). Treba upozorniť, že pri spracúvaní uvedených dokumentov splnomocnenec využil významnou mierou poznatky z tematických workshopov a významnú úlohu zohrali aj skupiny poradcov. Problémom komunálnej reformy sa zaoberá aj 7. kapitola strategického dokumentu **Dlhodobá vízia rozvoja slovenskej spoločnosti** (Šikula, M., ed., 2008) pod názvom *Vízia priestorového (regionálneho a územného) rozvoja*.

Spôsob združovania obcí je právne obsiahnutý v Zákone SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ktorý zainteresovaným mestám a obciam dáva pomerne veľkú voľnosť. „*Inštitút spoločného obecného úradu ako forma dobrovoľnej vnútroštátnej spolupráce obcí bol ustanovený Zákonom SNR č. 295/1992 Zb. (§ 16 a) o niektorých opatreniach v miestnej samospráve a v štátnej správe s účinnosťou od 1. júla 1992. Túto problematiku s účinnosťou od 1. januára 2002 upravuje novým spôsobom Zákon NR SR č. 453/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a menia a dopĺňajú sa niektoré ďalšie zákony.*“ (Metodický návod MV SR č. 202-2002/02103).

Celú agendu vytvárania SOÚ po plánovanom presune kompetencií v rokoch 2002 – 2003 upravil **Metodický návod Ministerstva vnútra SR č. 202-2002/02103 z 11. apríla 2002 na vytváranie spoločných obecných úradov**. Skladá sa zo štyroch článkov (I – IV), v ktorých sa postupne rieši spolupráca obcí, (vnútroštátna a medzinárodná), formy medziobecnej spolupráce, zriadenie SOÚ a združenia obcí. Materiál obsahuje aj 4 prílohy (typovú zmluvu o zriadení SOÚ a združenia obcí, vnútornú organizáciu a riadenie SOÚ a rámcové náplne zamestnancov úradu v SOÚ).

Na základe zaslaných údajov z členských obcí Ministerstvo vnútra SR od začiatku procesu tvorby každoročne inovuje zoznam SOÚ.

Decentralizácia kompetencií – determinant existencie spoločných obecných úradov

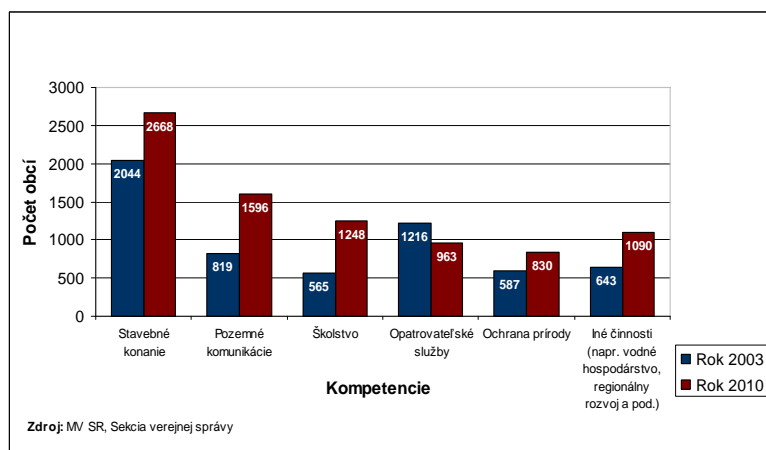
Pri rozhodovaní o vzniku spoločného úradu je veľmi dôležitá voľba kritérií, na základe ktorých sa jednotliví predstavitelia samospráv rozhodujú o výhodnosti takejto medziobecnej spolupráce. Za hlavné faktory stojace za uváženie a o ktoré sa jednotliví predstavitelia obcí pri zlúčení ich obecných úradov prikláňajú, možno označiť ekonomickú výhodnosť, odbornosť, administratívnu nenáročnosť a ďalšie kritériá na určenie modelu finančnej spoluúčasti jednotlivých obcí. Okrem toho je nevyhnutné prihliadať i na počet, frekvenciu vykonávaných úkonov v obci a v obsluhovanom území, ich administratívu, odbornú a materiállovú náročnosť a kvalifikačné nároky na pracovníkov.

Vznik spoločných obecných úradov je podmienený presunom kompetencií zo štátnej správy na lokálnu samosprávu a to priamo na obecné úrady. S týmto presunom sú spojené i mnohé problémy. Ide hlavne o odbornú spôsobilosť a náročnosť vykonávania týchto kompetencií. Obecný úrad má k dispozícii rozhodnutie o tom, či kompetencie (napríklad v stavebnom konaní) bude vykonávať samostatne, alebo si objedná výkon u súkromnej firmy. V prvom prípade to môže viesť k neodbornému konaniu, v druhom prípade to

môže naopak spĺňať odbornú stránku, ale pre obecný úrad to môže znamenať záťaž najmä po finančnej stránke. Najefektívnejšou možnosťou je využiť spoluprácu s inými obcami, vytvoriť spoločný obecný úrad, a tak splniť požiadavky odbornosti i nákladov.

V rokoch 2002 – 2003 bolo prenesených celkovo 63 kompetencií zo štátnej správy na lokálnu samosprávu. Pre väčšiu prehľadnosť a pre priebežné hodnotenia boli kompetencie pre tvoriace sa SOÚ zlúčené do 12 hlavných okruhov. Medzi kompetencie, ktoré sú najčastejšie predmetom činnosti spoločných obecných úradov, patria: stavebné konanie, školstvo, pozemné komunikácie, ochrana prírody, vodné hospodárstvo, opatrovateľské služby, územné plánovanie, vyvlastňovacie konanie, regionálny rozvoj, zdravotníctvo, cestovný ruch.

V doterajšom vývoji sa predmetom zakladania spoločných obecných úradov najčastejšie stáva jednoznačne stavebné konanie. Táto kompetencia je veľmi zložitá a náročná, preto ak by ju mala vykonávať každá obec samostatne, dochádzalo by k neefektívnemu využívaniu zdrojov. Ako je možné vidieť z grafu 1, najväčší nárast podielu obcí podľa výkonu kompetencie nastal pri školstve, kedy nárast v období 2003 až 2010 predstavoval 121 %. Druhý najväčší nárast z hľadiska participácie obcí podľa výkonu kompetencií nastal u pozemných komunikácií, kedy počet obcí vzrástol o 95 %. 41% nárast možno sledovať pri ochrane životného prostredia, nárast je zrejmy aj pri stavebnom konaní, kedy počet obcí participujúcich pri výkone tejto kompetencie vzrástol o 30 %. Na prvý pohľad relatívne nízky nárast vychádza zo skutočnosti, že práve pri výkone stavebného konania participuje najviac obcí – 2 668 z celkového počtu participujúcich obcí 2 758 v roku 2010. Jediný prípad, kedy došlo k poklesu participácie obcí na výkone konkrétnej kompetencie, nastal v prípade opatrovateľských služieb, kedy počet obcí klesol takmer o 21 %.

Graf 1. Počet obcí patriacich do siete SOÚ podľa vykonávaných kompetencií v SR v rokoch 2003 a 2010
Zdroj: spracované podľa databáz poskytnutých z Ministerstva vnútra SR

Časovo-priestorová dimenzia existencie spoločných obecných úradov

Spoločné obecné úrady predstavujú výkonné orgány bez právnej subjektivity s presne vymedzeným rozsahom pôsobnosti. Aj napriek tomu, že možnosť vytvorenia spoločného obecného úradu je právne podchytená už v Zákone o obecnom zriadení z roku 1990, prakticky až do roku 2002 nevznikol žiadny spoločný obecný úrad, keďže obce nepociťovali potrebu tvorby spoločného obecného úradu pre výkon dovtedy zverených originálnych kompetencií. Od 1. januára 2002 sa na základe zákona NR SR č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností zo štátnej správy na samosprávu a vyššie územné celky začal realizovať prechod pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na samosprávne kraje, a to bol impulz na vytváranie spoločných obecných úradov.

Sieť spoločných obecných úradov pokrýva celé územie Slovenskej republiky, avšak z hľadiska ich veľkosti a funkčnosti ide o diferencované štruktúry. Ako je možno vidieť z grafu 2, v roku 2003 participovalo na spolupráci prostredníctvom spoločného obecného úradu celkovo 2 045 obcí, čo predstavuje majoritný záujem obcí riešiť prenesené kompetencie prostredníctvom spoločnej lokálnej samosprávy, pričom samotných úradov vzniklo hneď v prvom roku ich fungovania celkovo 129 (mapa 1).

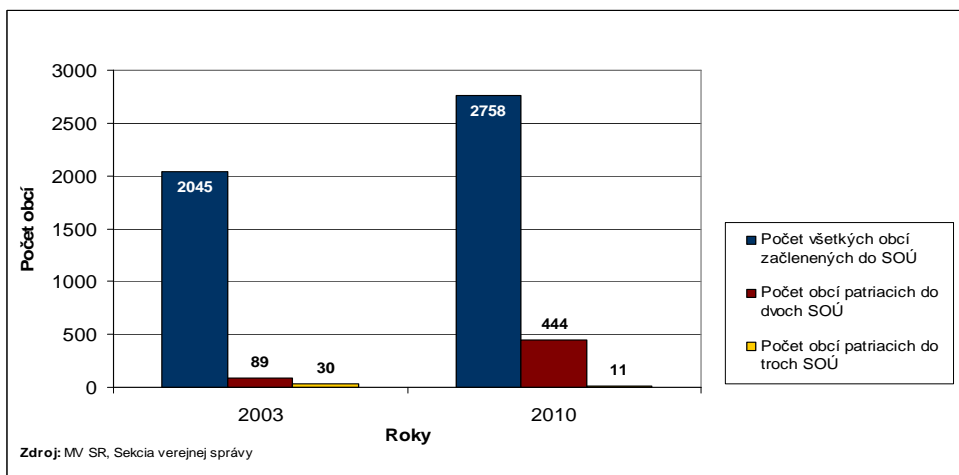
Z priestorového aspektu možno konštatovať, že prevažovala tendencia tvorby SOÚ v západovýchodnom smere. Oneskorený proces tvorby SOÚ bol vo viacerých regiónoch stredného a východného Slovenska (Stredné Považie, Kysuce, okolie Banskej Bystrice, Gemer, Spiš, časti Zemplína, atď.)

V ďalších rokoch sa počet SOÚ neustále zvyšoval, až dosiahol v roku 2008 najvyšší počet – 234, v posledných dvoch rokoch sa ich počet ustálil na čísle 231. Treba však podotknúť, že sieť vzniknutých SOÚ nebola stabilná, viaceré existujúce postupne zanikali resp. sa menil zoznam participujúcich obcí. Z hľadiska participácie obcí možno konštatovať, že dominantná väčšina obcí je súčasťou spoločného obecného úradu. V roku 2010 bolo členmi SOÚ celkovo 2 758 obcí, pričom najväčší podiel združených obcí sa nachádza v Nitrianskom kraji – 99 %, naopak najmenší podiel je v Bratislavskom kraji – 73 % (mapa 2).

Početnosť obcí existujúcich SOÚ je veľmi diferencovaná. Sú prípady, kedy jeden SOÚ tvoria obce celého okresu, naopak v rámci jedného menšieho okresu sa vytvorilo niekoľko SOÚ (okres Bytča – 12 obcí a 3 spoločné obecné úrady, okres Detva – 15 obcí a 4 spoločné obecné úrady). Aj napriek možnosti dobrovoľnej spolupráce obcí je v doterajšej sieti vo väčšine prípadoch zrejme rešpektovanie okresných hraníc, avšak nájdu sa aj výnimky, kedy k rešpektovaniu okresných hraníc nedochádza. Extrémnym prípadom je SOÚ Stará Turá, kde zo siedmich obcí je až šesť z iného okresu.

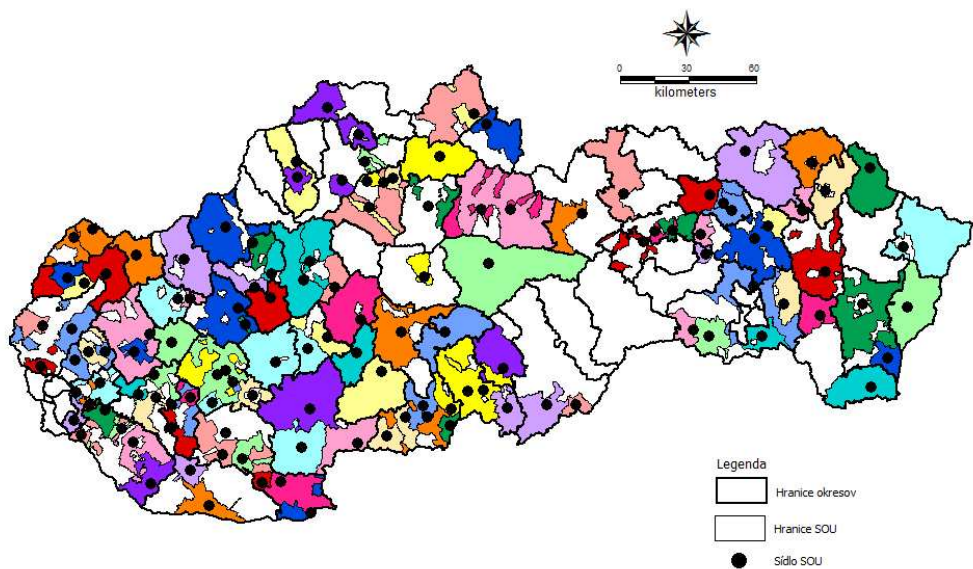
Situáciu komplikuje členstvo viacerých obcí v dvoch ba dokonca i troch SOÚ, čím dochádza k zneprehľadneniu celej siete (okres Liptovský Mikuláš, atď.). V roku 2003 patrilo do dvoch SOÚ celkovo 89 obcí a do troch SOÚ 30 obcí. V roku 2010 došlo k niekoľkonásobnému nárastu participácie obcí v dvoch SOÚ (444 prípadoch), členstvo v troch SOÚ sa naopak znížilo na 11 obcí. K tejto situácii zrejme prispieva aj rezortizmus (vytváranie osobitných sietí spoločných stavebných a školských úradov).

Ďalším problémom v optimálnom fungovaní SOÚ je jeho sídlo. Pri výbere sídla SOÚ sa vo viacerých prípadoch preferovali subjektívne kritériá, v niektorých prípadoch aj averzia vidieckych obcí na mestá. Výsledkom je, že prirodzené centrá niektorých vzniknutých SOÚ sa nestali ich sídlami. Nastali aj špecifické prípady, kedy sa mesto stalo sídlom dvoch rozdielnych SOÚ (Liptovský Mikuláš, Námestovo). Prípady averzie na výber mesta ako sídla SOÚ dopadli napokon tak, že oficiálne sídlo je len na papieri, úradovňa bola zriadená v najbližšom meste (sídlo Rohožník – úrad Malacky, sídlo Sučany – úrad v Martine, sídlo Sveržov – úrad v Bardejove). Preferovanie rezortizmu spôsobuje problém identifikácie SOÚ v praxi (miesto sídla SOÚ nájdete sídlo spoločného stavebného alebo školského úradu).

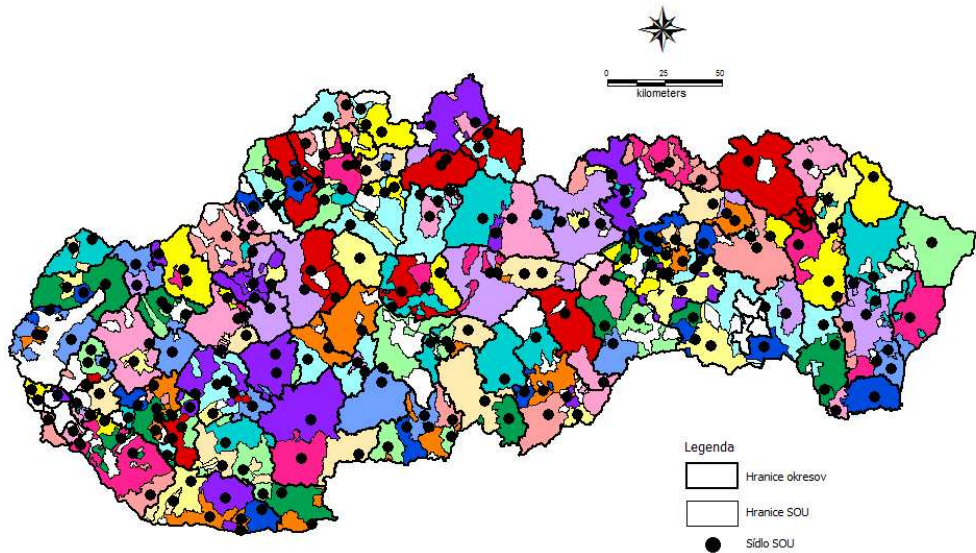

Graf 2. Počet obcí patriacich do siete SOÚ v SR v rokoch 2003 a 2010

Zdroj: spracované podľa databáz z Ministerstva vnútra SR

Mapa 1 Sieť spoločných obecných úradov v SR v roku 2003
 Zdroj: spracované na základe databáz z Ministerstva vnútra SR

Mapa 2 Sieť spoločných obecných úradov v SR v roku 2010
 Zdroj: spracované na základe databáz z Ministerstva vnútra SR

Záver

Presun kompetencií na miestnu samosprávu zahŕňa v sebe celý rad problémov, s ktorými sa musí miestna samospráva vysporiadať. Ide predovšetkým o problémy týkajúce sa personálneho, odborného a finančného zabezpečenia pre výkon štandardných služieb v obci. Neschopnosť poskytovať základné služby sa stáva bariérou pre rozvoj jednotlivých obcí. Po prijatí zákonov súvisiacich s decentralizáciou sa ako možnosť riešenia spoločných problémov naskytla vzájomná spolupráca obcí prostredníctvom spoločných obecných úradov, ktoré môžu predstavovať efektívny nástroj na zníženie výdavkov v samospráve, ako aj odstránenie problémov súvisiacich s neschopnosťou poskytovania vybraných štandardných služieb. Vznik spoločných obecných úradov je založený na princípe dobrovoľnosti, vzájomnej výhodnosti, rovnocennosti a zachovania autonómnosti jednotlivých obcí.

Doterajší vývoj siete spoločných obecných úradov možno hodnotiť ako chaotický a nekompetentný, možno ju charakterizovať ako najnestabilnejšiu sieť úradov v súčasnej verejnej správe v Slovenskej republike. Z priestorového hľadiska predstavuje daná sieť nekompaktné, neoptimálne, neefektívne a neakceptovateľné priestorové jednotky. Z hľadiska výkonu kompetencií možno konštatovať v mnohých prípadoch neodbornosť a neprofesionalitu pri výkone danej funkcie, situáciu komplikuje výraznou mierou rezortizmus a snaha o samostatnú organizáciu dvoch kompetencií – stavebné konanie a školstvo (osobitná sieť spoločných stavebných úradov a spoločných školských úradov).

Literatúra

- BEECHEY, R., 1999: Verejná správa: úvod do miestnej štátnej správy a miestnej samosprávy v krajinách Európskej únie a na Slovensku. Bratislava : Inštitút pre verejnú správu, 1999, 32 s.
- BENNETT, R. J., 1989: Territory and Administration in Europe. London : Pinter Publishers Limited, 1989. 316 s.
- BUČEK, J., 1997: Sídlny systém a interkomunálna spolupráca: šanca pre flexibilný systém verejnej správy na Slovensku. In: Delmartino, F., Vermessen, E., Miháliková, S., Falt'an, L., (eds): Nové podoby verejnej správy (slovenská a flámska skúsenosť). Bratislava : Sociologický ústav SAV, 1997, 162-177.
- DŘÍZOVÁ, E., 2000: Quo Vadis verejná správa? In: Lovaš, L. – Fillová, D., eds. 2000. Verejná správa: Súčasnosť a perspektíva. Zborník príspevkov z vedeckej konferencie, Košice 27. – 28. októbra 2000. Košice : UPJŠ, 2000, 158-169.
- HAMALOVÁ, M., PRČOVÁ, S., 2004: Príprava verejnej správy pre európsky administratívny priestor. In: Lovaš, L., ed. 2004. Teória a prax verejnej správy. Zborník príspevkov z medzinárodnej konferencie organizovanej Fakultou verejnej správy UPJŠ v Košiciach. Košice : UPJŠ, 2004.
- HAMALOVÁ, M., PAPÁNKOVÁ, S., 2005: K aktuálnym problémom komunálnej reformy v SR In: Žárska, E., Šebová, M. 2005. Decentralizácia verejnej správy slovenskej republiky – otvorené otázky. Zborník príspevkov z vedeckej konferencie. Bratislava : Katedra verejnej správy a regionálneho rozvoja Ekonomickej Univerzity v Bratislave, 2005.
- IŠTOK, R., KLAMÁR, R., 2004: Geografické aspekty vytvárania spoločných obecných úradov v kontexte mikroregionálnej medziobecnej spolupráce. Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae, Geographica Supplementum 3. Bratislava : Univerzita Komenského, 2004, 221-228.
- IŠTOK, R., TEJ, J., 2004: Perspektívy reformy územnej samosprávy na miestnej úrovni v kontexte sídelnej štruktúry Slovenska. Acta Facultatis Studiorum Humanitatis et Naturae Universitatis Prešovensis, Prírodné vedy, roč. 42, Folia Geographica 7. Prešov : Prešovská univerzita, 2004, 62-74.
- KELLY, J., 2006: The Curious Absence of Inter-municipal Cooperation in England. Public Policy and Administration 2007; 22; 319-334.
- Komunálna reforma. Materiál na verejnú diskusiu. Bratislava : Úrad vlády SR, 2004.
- Koncepcia decentralizácie a modernizácie verejnej správy. Bratislava : Úrad vlády SR, 2000. 85 s. + 1 mapa.
- Koncepcia modernizácie územnej samosprávy v Slovenskej republike. Bratislava : Úrad vlády SR, 2009.
- KOSORÍN, F., 1999: Teória a prax verejnej správy. Bratislava : Ekonóm, 1999. 231 s.

- KOSORÍN, F., 2003: Verejná správa: (konceptia, reformy, organizácia). Bratislava : Ekonóm, 2003. 167 s.
- LOVACKÁ, S., 2006a: Geografické aspekty komunálnej reformy, teoretické východiská. In: Ištók, R., ed. 2006. Transformácia politicko-priestorových systémov a systémov demokracie v kontexte globalizácie. Prešov : Prešovská Univerzita, 2006, 133-175.
- LOVACKÁ, S., 2006b: Význam a formy interkomunálnej spolupráce obcí pre regionálny rozvoj. Acta Facultatis Studiorum Humanitatis et Naturae Universitatis Prešovensis, Prírodné vedy, roč. 45, Folia Geographica 10. Prešov : Prešovská univerzita, 2006, 335-339.
- LOVACKÁ, S., 2009: Efektívny rozvoj lokálnych samospráv v Slovenskej republike. Acta Geographica Universitatis Comenianae, No. 53. Bratislava : Univerzita Komenského, 2009, 107-121.
- LOVAŠ, L., FILLOVÁ, D., 2000: Verejná správa: súčasnosť a perspektíva. Zborník príspevkov z vedeckej konferencie. Košice 27. – 28. októbra 2000. Košice : UPJŠ, 2000. 326 s.
- MALÍKOVÁ, L., MIHÁLIKOVÁ, S., 1995: Lokálna moc v transformačnom procese. Slovenské a české skúsenosti. Bratislava : Nadácia Friedricha Eberta, Slovenské združenie pre politické vedy, 1995. 168 s.
- Metodický návod Ministerstva vnútra SR č. 202-2002/02103 z 11. apríla 2002 na vytváranie spoločných obecných úradov.
- NIŽŇANSKÝ, V., 2002: Spoločenský, historický a európsky kontext reformy verejnej správy na Slovensku. In: Mesežnikov, G., Nižňanský, V. 2002. Reforma verejnej správy na Slovensku 1998 – 2002, súvislosti, aktéri, voľby. Bratislava : Inštitút pre verejné otázky, 2002, 15-58.
- NIŽŇANSKÝ, V., 2003: Súčasťou reformy je medziobecná samospráva. Návrh ďalšieho postupu decentralizácie a dekoncentrácie verejnej správy. Verejná správa, roč. 58, 2003, č. 8, 21-23.
- NIŽŇANSKÝ, V., 2005: Decentralizácia na Slovensku. Bilancia nekonečného príbehu (1995 – 2005). Bratislava : Úrad vlády SR, 2005. 431 s.
- Projekt ďalšej decentralizácie verejnej správy na roky 2003 – 2006. Bratislava : Úrad vlády SR, 2003. 75 s.
- OSTERRIEDER, H., 2006: Joining Forces and Resources for Sustainable Development - Cooperation among Municipalities - A Guide for Practitioners. Bratislava Regional Centre, Bratislava.
- SLAVÍK, V., BAČÍK, V., 2007: Mikroregióny ako podklad ku komunálnej reforme v SR. Geographia Cassoviensis, roč. 1, 2007, 53-58.
- SLAVÍK, V., BAČÍK, V., KOŽUCH, M., RAGAČOVÁ, M., 2005: Analýza mikroregiónov Slovenskej Republiky. Projekt riešený pre Splnomocnenca vlády SR pre decentralizáciu verejnej správy. Bratislava : Prírodovedecká fakulta UK, 2005. 40 s., 15 mapových príloh, 15 tabuľkových príloh.
- STEINER, R., 2003: The causes, spread and effects of intermunicipal cooperation and municipal mergers in Switzerland. Public Management Review, 5, 551-571.
- SURMÁNEK, Š., 2000: Decentralizácia štátnej správy – jedna z podmienok demokratizácie spoločnosti. In: Lovaš, L. Fillová, D. 2000. Verejná správa: súčasnosť a perspektíva. Zborník príspevkov z vedeckej konferencie. Košice 27.-28. októbra 2000. Košice : UPJŠ, 2000.
- ŠIKULA, M., ed., 2008: Dlhodobá vízia rozvoja slovenskej spoločnosti. 1. vyd. Bratislava : VEDA, vydavateľstvo SAV, 2008. 278 s. ISBN 978-80-224-1050-2.
- TICHÝ, D., 2003: Dobrovoľná forma spolupráce obcí. Verejná správa, roč. 58, 2003, č. 2, s. 22-23.
- VOLKO, V., 1995: Faktory určujúce veľkosť územných jednotiek základného stupňa verejnej správy. In: Vybrané problémy reformy verejnej správy. Zborník zo seminára. Banská Bystrica : UMB Banská Bystrica, 2005, 131-135.
- Zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Zbierka zákonov ČSFR, 1990, Č. 60, s. 1293-1306.
- Zákon NR SR č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky. Zbierka zákonov SR, Č. 171, s. 4482-4486.

Príspevok bol vypracovaný s podporou grantu VEGA 1/0255/08.

Reflections on the Issue of Join Municipal Offices Operation in the Slovak Republic

Vladimír SLAVÍK, Róbert GRÁC, Michal KLOBUČNÍK

Summary: Transfer of responsibilities to local government includes a lot of problems which the local government must deal with. Failure to provide the basic services is becoming a barrier to the development of municipalities. It is obvious that neighboring municipalities tend to have similar problems that cannot be separately resolved. Possible solution is to unite to join municipality office to solve problems together. These offices may represent an effective tool to eliminate the problems associated with failure to provide selected standard services. The creation of join municipal offices is based on the voluntary, mutual benefit, equivalence and maintaining the autonomy of the individual communities. The overall development of the network of common municipal authorities can be viewed as chaotic and incompetent. Finally, we can state that this network is the most unstable network of offices in current government in the Slovak Republic. In geographic terms the most problems of this network is its compactibility, optimality and inefficiency. These units are unacceptable spatial units for geographers.

Adresa autorov:

doc. RNDr. Vladimír Slavík, CSc.
Katedra humánnej geografie a demogeografie
Prírodovedecká fakulta, Univerzita Komenského
Mlynská dolina, 84215 Bratislava
slavik@fns.uniba.sk

Mgr. Róbert Grác
Katedra humánnej geografie a demogeografie
Prírodovedecká fakulta, Univerzita Komenského
Mlynská dolina, 84215 Bratislava
grac@fns.uniba.sk

Mgr. Michal Klobučník
Katedra humánnej geografie a demogeografie
Prírodovedecká fakulta, Univerzita Komenského
Mlynská dolina, 84215 Bratislava
klobucnik@fns.uniba.sk